

Elizabete Motšmane un Madara Meļņika, strādā Bundestāgā

SPEĶPĪRĀGI! Un pie sienas sena Livonijas karte un fotogrāfija ar Susējas muižu! Madara savulaik bija izbrīnīta, viesojoties Bundestāga deputātes Elizabetes Motšmanes dzīvokli Berlīnē. Tagad Madara otro mēnesi ir viņas palīdzē. Deputātes senči ir no Latvijas.

Rīgā Madara strādāja *Sorainen* advokātu birojā, viņai ir maģistra grāds jurispudencē, *Erasmus* programmā studējusi Zolburgā un Berlīnē. Kā studente dodoties ekskursijā pa Vācijas parlamentu, viņa aizdomājās par tābrīža Bundestāga prezidenta Norberta Lammerta teikto: «Šī ir māja, kurā punkst demokrātijas sirds – vai nepukst nemaz.» Madara gribēja labāk saprast Vācijas vēsturi, kā arī mediju un konstitucionālās tiesības, tāpēc viņa pieteicās starptautiskai Vācijas parlamenta stipendijai, kas 38 valstu pārstāvjiem nodrošina piecu mēnešu praksi Bundestāgā. «Paveicās, ka man «iedalīja» Motšmanes kundzi,» saka Madara. Viņa ir pirmā latviete, kura praktizējas pie Bundestāga deputātes.

Gaiši debeszīlā kostīmā tērpto Motšmanes kundzi *Facetime* sazvanu darbdienu ritā. «Mani vecvecāki ir no Latvijas,» saka kundze. Vectēva krusttēvs Balduins fon Disterlo bijis baltvācu jurists, Latvijas Senāta (Augstākās tiesas) senators un 1928. gadā Latvijas tieslietu ministrs. Balduins nomira 1937. gadā Rīgā. Deputātes vectēvs devās no Latvijas uz Vāciju jau pirms kara, 1913. gadā, un gadu vēlāk tur piedzima Elizabetes tēvs Fridrihs Karls Barons fon Disterlo, kurš Vācijā iepazinās ar nākamā sievu Renāti. Ģimenē uzauga trīs bērni. «Tēvs daudz stāstīja par Latviju un cerēja, ka kāds no bērniem atgriezīsies viņa dzimtenē,» stāsta Elizabete, kas dzimusi Lībekā.

Bundestāga deputāte Elizabete Motšmane izmanto katru izdevību un visiem stāsta, ka palīdz Madara Meļņika ir no brīnišķīgās Latvijas, kur ir deputātes dzimtas saknes

Speķpīrāgu recepte ir dzimtas mantojums. Pie pīrāgiem mēdz pacelt glāzi vodkas, lai arī zina, ka tā nav latviskas izcelsmes. «Priekā!»

Speķpīrāgu recepte ir dzimtas mantojums, un viņa labi zina, kādu spēki meklēt vācu bodēs. Pie pīrāgiem kundze mēdz pacelt glāzi vodkas, lai arī zina, ka tā nav latviskas izcelsmes. «Priekā!» viņa latviski saka. Deputāte Motšmane cer, ka pēc pāris gadiem, kad aizies pensijā, Latvijā viesosies

vairāk un varbūt atjaunos kādu īpašumu vecvecāku dzimtajā Susējā, kur gan ir tikai drupas un vecvecāku kapi.

Elizabetei ir trīs bērni un astoņi mazbērni un vairākas reizes gadā dažādos stāstos viņi dodas uz Latviju. «Biju simtgades Dziesmusvētkos, tas bija fantastiski! Es tā milu Latviju! Ainavas, cilvēkus, atmosfēru!» deputāte sasit plaukostas. Viņas darbs Bundestāgā ir kultūras un mediju jomā, pētījumi par minoritātēm. Motšmane ir sieviešu tiesību aizstāve, un nupat angļiski iznākusi viņas grāmata par sievietēm ārpolitikā, kas nodrukāta Latvijā.

Madara stāsta, ka deputāte izmanto katru iespēju, lai aizstāvētu Latvijas intereses, piemēram, darbojoties *Die Deutsch-Baltische Gesellschaft*, organizācijā, kas apvieno vāciešus, kuru saknes ir Igaunijā un Latvijā. «Jūs savā valstī esat izdarījuši lielu darbu, un tas maksājis daudz, taču atbilstība ir acimredzama. Man prieks, ka Latvija ir daļa no Eiropas. Ceru, ka jūs zemē nekad nenotiks tas, kas Ukrainā,» saka deputāte.

Viņa atgādina par Eiropas Parlamenta vēlēšanām nākamnedēļ. «Viens tu neesi nekas. Vācija viena pati būtu 1% pasaules. Latvija tāpat 0,0001. Bet Eiropa kopā ir 7% pasaules!» ●

— Ieva Alberte